

Aandachtspunten dagbesteding voor dove en slechthorende cliënten

Gespecialiseerde dagbesteding

Voor dove en slechthorende cliënten met bijkomende beperkingen en dove ouders is een “doofvriendelijk klimaat” bij de dagbesteding noodzakelijk: medewerkers die gebaarvaardig zijn én bekend zijn met de gevolgen van doofheid en slechthorendheid en een omgeving die is ingericht op mensen met een auditieve beperking. Er zijn maar heel weinig dagbestedingsplekken adequaat voor deze groep, met als gevolg dat zij vaak in groepen met horende cliënten worden geplaatst, hetgeen grote gevolgen heeft voor hun welbevinden. Dit blijkt ook uit recent onderzoek van het Platform doven, slechthorenden en tos naar (onder andere) de kwaliteit van de dagbesteding voor dat deel van deze doelgroep dat in instellingen verblijft. Daarnaast ontving het Platform doven, slechthorenden en tos signalen van ouders, hulpverleners en van cliënten zelf over de dagbesteding voor thuiswonende cliënten.

- ➔ **aandachtspunt 1: Voor dove en slechthorende cliënten is gespecialiseerde dagbesteding noodzakelijk.**

Concentratie

Om deze soort van dagbesteding adequaat te kunnen organiseren is het van belang om een minimum aantal dove en slechthorende cliënten bijeen te hebben, voor het welslagen van de communicatie en de borging van de noodzakelijke expertise. Er zijn relatief weinig doven en slechthorenden en een nog kleinere subdoelgroep hiervan heeft behoefte aan dagbesteding. Deze cliënten wonen dus verspreid over heel Nederland en zelden in dezelfde woonplaats. Dat betekent dat er behoefte is aan vervoer naar en van de dagbesteding, maar juist op de vervoersvergoeding is recent bezuinigd. Vervoerskosten zelf betalen is voor de meeste cliënten geen optie.

- ➔ **aandachtspunt 2: Vervoer naar dagbesteding in andere gemeenten wordt niet meer vergoed.**
- ➔ **aandachtspunt 3: Passende dagbesteding voor doven en slechthorenden is daardoor minder beschikbaar.**

Eigen bijdrage

Daarnaast krijgen wij signalen dat sommige cliënten de combinatie van de eigen bijdrage voor dagbesteding en de bijbehorende vervoerskosten als te hoog ervaren, waardoor sommige cliënten hun dagbestedingsactiviteiten beëindigen of overwegen te beëindigen. Het gevolg daarvan kan zijn: minder participatie per dagbestedingsgroep en nog kleinere groepen, waardoor de noodzaak tot verdere concentratie (minder dagbestedingslocaties) ontstaat met als gevolg nog hogere reiskosten voor de resterende participanten.

- ➔ **aandachtspunt 4: Dove en slechthorende cliënten kunnen dagbesteding gaan mijden vanwege hoge eigen bijdrage en vervoerskosten.**

Standpunt Platform doven, slechthorenden en tos

De dagbesteding voor dove en slechthorende cliënten moet blijven bestaan. In het kader van gelijke behandeling (toegankelijkheid en participatiemogelijkheden) is het noodzakelijk dat voor deze groep verspreid over het land gespecialiseerde dagbesteding wordt aangeboden. Dit heeft alleen toekomst als voor dove en slechthorende cliënten het vervoer van en naar de dagbesteding wordt vergoed. Voor deze kleine doelgroep met haar zeer specifieke (communicatie)behoeften is het van groot belang dat de reiskostenvergoeding wordt opgenomen in de raamovereenkomst.

Benny Elferink en Mariën Hannink - Platform doven, slechthorenden en tos